

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΓ'. 971 | Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧ | Λευτέρα 11 Φεβρουαρίου 1926

ΤΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΜΑΣ

Αλθον εις τήν πόλιν μας απ' τής παρ' λθούσης έβδομάδος οί αξιωθέντες παρ' του Βενιζέλου τοι' αξιώματος του γερουσιαστού ιατροί κ. κ. Π. Μπέμπης και Γ. Βηλαράς, καθυσπερουν της του συναδέλφου των επ' εως ιατρού κ. Αθ. Τραχήλη, οί όποιοι έχοιςθησαν έκ γένου παρ' του αυθέντου των εν Χαλέπας ως υποψήφιοι γερουσιασται. Αλλ' ή πόλις των Ιωαννίνων και μετ' αυτής ολόκληρος ο Νομός Ιωαννίνων, ως και οί εν Αθήναις και Πειραιεί εργαζόμενοι Ηπειρώται άντετα χήσαν και αντίτασσονται κατά της υποψηφιότητος αυτών, ως ούδόλωσ φανέντων αξίων του αξιώματος, όπερ, χωρίς εις τον Βενιζέλον τοίς έχορήγησιν ο βενιζελικός τότε λαός της Ηπείρου, και δικαίως αξιούν άλλους, έκτός αυτών, υποψηφίους γερουσιαστας. Αλλως τε οί τρείς τέως γερουσιασται, άρκετά εκχρωώθησαν της γερουσιαστικής άργομείας και είναι δίκαιον να έπωρεληθούν ταύτης και άλλοι. Εκτός τούτου, οί τρείς ούτοι τέως άργόμεθοι δεν είναι οί άριστείς των Βενιζελικών του Νομού Ιωαννίνων, καθ' όσον ούδεις εξ αυτών δύναται να συγκριθώ

πρός τον βενιζελικόν κ. Γ. Καλούδη και τους άλλους οί όποιοι δύναται, υπεράτοντες μετ' του κ. Καλούδη, να συγκροτήσιν το Βενιζελικόν Συνδυασμόν. Ήπειτα ή άπειρος έχει την δικαίαν αξίωσιν οί τε υποψήφιοι γερουσιασται: και οί υποψήφιοι δουλεύται της να είναι κάτοικοι της Ηπείρου και όχι των Αθηνών. Έ' άνωτέρω δέν είναι σκέψεις και επιθυμεί των Αντιβενιζελικών ήμδν, αλλά σκέψεις και επιθυμεί του Βενιζελικού Ηπειρωτικού Λαού, ως ήμείς άπλως άντιγράφομεν. Και οί Αντιβενιζελικοί υποψήφιοι γερουσιασται τι κάνουν εις την παρούσαν περίστασι; Αυτοί ούτε έχοιςθησαν, ούτε άποκροδούνται παρ' του Αντιβενιζελικού Λαού, αλλά δέν χωνεύονται μεταξύ των. Αλλά με την μετάδοσιν του Γενικού Διοικητού κ. Καλκίνη εις Αθήνας, θα λυθώ τή ζητημα παρ' του Αρχηγού του Κόμματος Κου Γιαν Τσαλδάρη και εάν ή λύσις, την όποιαν αν θα δώσθ έμος Τσαλδάρης δέν θα είναι άρεστή, τότε πιθανόν να έχωμεν και ήμείς δύο συνδυασμούς. Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΗΣ ΖΩΣΙΜΑΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΟΥ Χ. ΣΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΝΑΩ ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ούτω το ελληνικόν πνεύμα έγινε διάγλωσσε και διερμηνεύς τής νέας θρησκείας του Χριστού, ή οποία προσκείνη τας άλπειας τής ελληνικής σοφίας. Η Παλλάς Αθηνά προσφέρει εις αυτήν την σοφίαν της και την καρτερίαν της, ο μυσσητής Απόλλων τήν γλυκύτητα λυραν του και ούτω υπό Ελληνικών άναντύσσονται το Χριστιανισμό αί άλήθειαι και ή Ελληνική θρησκεία διαδίδεται πλέον και εξαπλούται εις τας πέρας της κοσμούμενης ο Χριστιανισμός.

Αντιπροσέονται τότε νέαι έκείναι του Ελληνοχριστιανικού πνεύματος ή Αντιόχεια, ή Αλεξάνδρεια, ή Εφύτολις, ή Λαμία; δημουργούνται νέαι

αι Αθήναι Χριστιανικαί, όπου ή ελληνική φιλοσοφία και χριστιανική θρησκεία προσπαθούν να συνδιαλλαγαύν και να συνδυασθούν.

Και ή ποσπάθεια αυτή άνεν θότως άσιαστίπτως συνεχίζεται κατ' όλην την μακρίωνα Ευρώπην περίοδον με την αυτήν ζέσιν και την αυτήν όρμήν, από τους διδασκηνούς, τους φιλίους και τή λοιπήν χορείαν των βιβλινών θεολόγων.

Τέ ενάκτορι είαι σπουδαίον ημάτι: ή ελληνική γλώσσης τα μνηστήρα γίνονται σχολαί μελέτης των ελληνικών γραμμάτων, οί μνησχοί άντιγράφουν επιμελώς κα' διαδίδουν τους ελληνούς συγγραφεύς και ή ελληνική παιδεία γίνεται κτήμα του ελληνικού λαού και έξελ

λην ζει τον ρωμαίον κατακτητήν.

Αλλ' ήν δομήν ταύτην άναχαιτίζει α' ιστορικοί γένους ή υποδούλωσις μας εις τους Τούρκους. Πένθος βαδύ σκεπάει το ελληνοχριστιανικό έθνος.

Αρχετε, Πιερίδες, γοερώς νύν άρχετε δοιδής, δακρυχώνδ' Ελλών αιλίνα νύν στοναχί θρέπτεσθαι ψυχών, νός ήγεμο νής άτρεστοι, Μοῦσαι, Μνημοσύνης έκγονα καλλικόμου

Είπατε λισσομένω μοι ποῦ αὔλει έσσεσθαι Εασταλίας γάρ τοι γνῶριμον εὐδ' όνομα άναφωναί δλοφυρόμενος εις τον θρήνον διά την δουλωθείσαν τότε Ελλάδα ο Κερκυραίος Αντώνιος ο Έπαρχος.

Αλλά εις την κατώδυνον ταύτην του έθνους εποχήν τά ελληνικά γράμματα και ή χριστιανική πίστις εν άγαστη χειραγωγί συμβαδίζουσι εγγύκα ναν του δουλεύοντος έθνους τον πόνον και έδωσαν εις αυτό την ψυχικήν άντοχήν και την έθνικήν ρώμην να διέλθη άλώβητον, από την όίνην ταύτην. Ανάμεσα από τα σκότη της δουλείας, ακούεται τότε ή παρτήρος φωνή του διδασκάλου του γένους φωτιζομένη από τας μεγάλας και άνυπόθετους όφθας του Ελληνικού πνεύματος και καλυβδουμένη από την άκλόνητον χριστιανικήν πίστιν. Ο ταπεινός διδασκαλός γίνεται τότε μέσα εις τας έρέβη της δουλείας ο καθοδηγός φίλος κα' έμψυχώτης σπινθηρ του δουλεύοντος γένους. Εις αυτόν έλαχεν ή μετάλη και ένδοξος άποστολή της μαρτυρίας και άπελευθερώσεως του έθνους. Και εις την δύσκολον ταύτην άποστολήν δέν ωλιγοπίστησε και δέν άπέκαμε ο διδασκαλός του γένους. Από την μελέτη των όργων των κλεινών προτόνων άντλει θυνάμεις, από τον χριστιανισμόν όπλίζεται με έθμην πίστιν και μετ' άμοιστον τοῦτο βίβλος ρίπτεται εις ένα άνισον και σκληρόν άγώνα διά να φέρη εις το έθνος το έλευθερον ήμαι.

Και εις τον σκληρόν και ελλογαυήν τοῦτον άγών πρωτοστατεί ή κατ' ες μας και τον ταπεινόν αυτόν εργάτην τον διδασκαλόν του γένους τον διδασκαλόν ή Ηπειρος να' πρό παντός τή Ιωάννινα. Έδω εις την έφύλην ταύτην πάλιν ιδρύονται τα πρώτα παιδευτήρια του δουλεύοντος έθνους.

Έδω άπφανείς Ευζάντιναι

Ικαί εδούγοντε τους άγγους οί Φιλανθρωπικοί και οί Στρατηγόπουλοι ιδρύουν τα πρώτα φοιτήρια του διδασκάλου του γένους εις την νήσον των Ιωαννίνων. Εκεί εις την σχολήν ταύτην το αιώνιον ελληνικόν πνεύμα άναγεννιάνται εκ της τέφρας και οί μεγάλοι της έλληνικής σκέψης ταῖοι, ο Σωφράτης, ο Πλάτων, ο Σόλων, ο Θουκυδίδης ο Πλούταρχος άναγέρχονται άνιοι και ζωγασίζονται εις τον νάρθηκα της μνήμης των φιλανθρωπικών. Από το 1282-1284 ή Σχολή των Φιλανθρωπικών οδαι εις το έθνος λεγόμενα διδασκάλων όπως τον Πρόκλον, τον Κομνηνόν, τον Νήωνα Μεταξαν, τον Παρένιον τον Παράρχην Ιώσασα, τον έκΚούρης, τους Αγαάδες και άλλους. Αλλά δέν είναι αυτή μόνη. Την αυτήν περίπου εποχήν ο Ιωαννίται Μακάριος Τσεχούλης και Μανσής Πάσας ιδρύουν εις τας Ιωάννινα άλλην περ φημον σχολήν ή οποία μέχρι της έπαια στάσεως του Σκυλοσόφου λειτουργήσαν έδωκεν εις το έθνος ούκ' όλίγους διδασκάλους. Ακολουθεί έπειτα ή Σχολή του Επισανίου από την όποιαν έξέρχονται σπουδαίοι διδάσκαλοι του γένους όπως ο Μελέτιος ο Γεωργάδος ο Βλασάριων ο Μακρής, ο Γεώργιος Ζουζδουράς, ο Μεσόδιος Ανθρακίτης, ο Παρένιος Κατζούλης και ο Μπαλάνος άπαντες Ιωαννίται. (Συνέχεια και τέλος εις το έπόμενον)

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Κλησεις υπό του Πραεπουργού, άνεχώρησεν σήμερα δι' Αθήνας ο Υπουργός Γενικός Διοικητής Ηπείρου Κος Κωνστ. Καλκίνης διά λόγους υπηρεσίας.

Εις άλλην στήλην δημοσιεύομεν κατάλογον εισφορών του τμήματος Ηγεομενίστας, άνεργησιών παρ' του αυτόθι. Πρόέδρου του Λαϊκού Πολιτικού Συλλόγου κ. Δημοσθέους Πράσοφ, προς ιδρύσιν της εις μνήμην των ΕΕ φιλοσοφούντων εις το Γουβένομαστύρων εκκλησίας. Εις τον κατάλογον αυτόν το μεγαλύτερον μέρος να τέχουν οί Μουσουλμάνοι. Τοιαύτη, απόδειξις ότι έταυσαν πλέον δουλεύοντες εις τον Βενιζελισμόν οί Τούρκοι τείνη

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ"

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη ἐν Ἰωαννίνοις

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικοῦ . . . Δραχ. 100

Εξωτερικοῦ Φραγ. Ἑλβετικά 12 1/2

Αμερικῆς . . . Δολλ. 3

Διευθυντὴς Τυπογραφείου

Π. Τσιμπογιάννης

Ὅδὸς Μανωλιδάσης ἀριθ. 104

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας οἰκογενειακῶς ὁ Πρωτοδίκης κ. Δημ. Ραζής, ἐπὶ ἐξασίαν ὀλην ὀληρηθείας ἐν τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἰωαννίνων κατὰ τὸ πλεῖστον ὡς προεδρεύων. Ὑπὸ ἔργον ἐργατικότητας, αὐστηρῶς καὶ δι' καιὸς εἰς τὸ καθήκον του, καὶ χάρις εἰς τὴν κοινωνικότητα τοῦ σύζυγόν του, εἶχε ζυμωθῇ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν μὲ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἰωαννίνων, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι δὲν ἀποτελεῖ πλέον μέλος τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἰωαννίνων.

Παρέστησαν κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπαντῶντες καὶ καίτερον προσώπων πικρὸν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἡ πλειονότης τῶν δικηγόρων καὶ πομπὰ ἑγκριτὰ μέλη τῆς παρ' ἡμῖν Κοινωνίας ἐν προφανεί συγκινήσει. Ἡ Κ. Ραζή, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὁποίας χάριον τα Ἰωαννίνα μας μίαν πανόριαν καὶ ὑπερκαρτερωμένην κατοικίαν των, εἶχε ἀναλυθῇ εἰς δακρυά.

Ὡρα τοὺς καλῇ! Ὡρα τοὺς καλῇ, καὶ εἶδε νὰ τοὺς ἐναῖδουμε γλήγορα καὶ πάλιν εἰς τὴν πόλιν μας!

Συνελήφθησαν οἱ λαθραίως θέσαντες εἰς κυκλοφορίαν τὰ πλαστὰ γραμματόσημα τῆς Βουλίας. Ἡ εἰρήνη, εἶναι δὲ οὗτοι οἱ ἐκ Παύλου βενεζελικοὶ Ἀντώνιος καὶ Σπυρίδων Ραυτοπούλου πατήρ καὶ υἱός, καὶ τινες ὑπόδηλοι τῶν Ταχυδρομείων Κερκύρας καὶ Ἀθηνῶν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Μεσοφρασίαν ἔχουμενίτης φροντίδι τοῦ κ. Δημοσθένους Πράσσου, Προέδρου τοῦ Διαικτοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου ἔχουμενίτης.

Δημοσθένης Πράσσος (ἐμπορὸς) δραχ. 200. Δ. Μπότσης (δικηγόρος) 50. Σταυρός Μπαλῆς (ἐμπορὸς) 50. Οὐδέτης Δόνητος (φαρμακοποιός) 50. Σταυρός Σακκαβέλλης (ἐκπαιδευτὴς) 50. Δημ. Αραβάνης (ιατρός) 30. Ι. Κοσμάς (ἐμπορὸς) 20. Χρ. Πράσσος (ἐμπορὸς) 20. Α. Ι. Δ. 50. Χρ. Κιτούλης 20. Σπύριδος Κασσίμης 10. Ι. Μπαλῆς 10. Ντούλε Μένης 10. Γιακούλ Μάμος 10. Ἀλῆ Μυλᾶ Ὀσμάνη 10. Νικ. Μπότσης 10. Ζέκος Μάμος 10. Χάριτος Τσοῦλος 10. Μαλῆ Σιαμπάν 10. Ἰβραὴμ Τζάννης 10. Γάκης Ἀθανασίου 20. Μεχμέτ Κιαζιμ 10. Σιαμπάν Σιουχάν 10. Ἰλιάς Ἰβραὴμ 10. Ἰβραὴμ Σουλεϊμάν 10. Τυχὴ Μέρως 10. Κιαζιμ Μεχμέτ 10. Ζούμπο Χάνε 10. Μπικο Μέρως 10. Ἀλῆ Σαφίκ 10. Λεωνίδα Ρέγγος 10. Σιαμπάν Τζάννης 10. Μπασδρῆ Ἰσοῦ 10. Μουράτ Ἰσοῦ 10. Σάκε Ζάννης 10. Αντὲμ Ρεζέπ 10. Μουσταφᾶ Ἀμπεντίν 10. Χασάν Ζεῖνος 10. Φερίκ Ἀρδουρτζιμάν 10. Τερχά Μπελιάλη 10. Τζελάλ Εμᾶν 10. Φεῖλ Σιαμπάν 10. Θωμᾶς Χρήστος 20. Λιούλα Ἰσοῦφ 10. Σιαχιν Φεῖλ 10. Μουσταφᾶς Καροφύλης 10. Ἀβαν. Χρήστου 10. Κιαζιμ Ζέκο 10. Ἰωάν. Θωμᾶς 10. Ἀλῆς Ζεῖνος 10. Διον. Κωνσταντίνου 10. Στέφ. Χρήστου 10. Νίνος Μάνο Χρήστου 10. Νούχ Χασάν 10. Ἰδρις Μαχμούτ 5. Ρεζέπ Μουσταφᾶ 5. Μπεκήρ Μουμπάκης 5. Χαλῆλ Ρεσοῦλ 5. Αντὲμ Ἰομαῖ 5. Ἰομαῖ Τζεμαλῆ 5. Μ. Καϊράμ Χαϊρουλά 5. Ἰσλάν Μερσίν 5. Ἀχμέτ Μουτεζᾶ 5. Ζούμπο Κιαζιμ 5. Ρουστὲμ Βε

λῆ 5. Μεζάν Μουράτ 5. Μαρῖν Τζελάλ 5. Χασάν Μεχμέτ 5. Χαμὶτ Χασάν 5. Ὀδ. Ζεῖρ Ρεζέπ 5. Λιάσκο Μπέκο 5. Μουσταφᾶ Φερίκ 5. Ζέκο Χασάν 5. Ρουχάν Ὀσμάν 5. Εἰκό Ἀμπάκης 5. Μουτεζᾶ Μουράτ 5. Μουχαμὲτ Γιαγιά 5. Χιρουν Ἀμπεντίν 5. Ἰσοῦ Ἀμπεντίν 5. Κιαζιμ Καραφίλ 5. Μουσταφᾶ Καραφίλ 5. Χούσο. Σαντῖκ 5. Μάμο Χαμπίμπης 20. Κεμάλ Ρεζέπ 5. Χαμπίμπ Μάμο 5. Ἀβδούλ Φαῖδ 5. Τζεαφὲρ Μουράτ 5. Νερούλα Ἀλιζὲν 5. Χαροῦν Ἀντὲμ 5. Σκένδο Φεῖζο 5. Σαμπρὴ Κασίμ 5. Ἀχμέτ Ἰδοῖζ 5. Μπεκήρ Χουσὲν 5. Χασάν Ἐμῖν 5. Ζεϊνὲλ Ἐμῖν 5. Χούσο Φεῖζουλά 5. Ἀντὲμ Ἰδοῖζ 5. Μεχμέτ Βελίκο 5. Ἰσοῦ Σουλεϊμάν 5. Εἰκό Μ-ζάν 5. Χανδοῖ Μπαράμ 5. Τζεμάλ Ρουστὲν 5. Λουτφὴ Ἀχμέτ 5. Ντῖνο Ἀχμέτ 5

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Ελευθ. Π. ρ. ας»

Πραγματὸν καταχωρίζω τὰ κατωθὶ εἰς τὴν ἑγχρίτον ὑμῶν Ἐφημερίδα.

Παραπληνθῆεις εἰς σιγῆς κολακείας καὶ ὑποκρισίας, ἐκ μέρους τοῦ ἐν Παραμυθίᾳ Ἰατροῦ Ν. Χρόνης, ὅπως ἐθελον εἰς αὐτὸν νὰ τὸν εὐχαριστήσω διὰ τὴν ἐπισημάνειν μου καὶ τῆς ζωῆς μου εὐτυχίας διὰ τὰς πρὸς τὴν σύζυγόν μου ἱερὴς περιθάλψεις. Ἐπ' ὅσον ὅμως θὰ ἐβλεπον τοιοῦτον νὰ διαγνώσῃ τὴν πραγματικὴν ἀσθένειαν καὶ ἀποβῇ σωτὴρ τῆς συζύγου μου. Ἀλλὰ κακὴ τῇ τύχῃ ὁ ἱατρὸς Χρόνης προσκομίσας καὶ ἕτερον συνάδελφόν του, ὅπως ἔβλεπον, μέχει βεβαίως, ὅτι ἡ σύζυγός μου πάσχει ἐκ φυματιώσεως τῶν πνευμόνων.

Μετὰ παρῶντες μέχρι χρηματικῆς βοήθειας, ἐκ μέρους του, νὰ καταφύγῃ ἐν Ἰωαννίνοις. Ἀλλὰ τοιαύτην βλαπτικὴν εὐτυχίαν δὲν διέπραξε εἰς βάρος τῆς φτωχικῆς μου καὶ τῆς ζωῆς τῆς συζύγου μου, διότι προσκαλέσας πᾶσαν τὴν ἱατρὸν κ. Θεόδωρον Βελέντζαν, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλω τόσον τὴν ζωὴν, ὅσον καὶ τὴν ὑγίαν τῆς συζύγου μου, ἤκουσα, ἐκπλαγείς, τὴν διὰ γνώσιν του ὅτι ἡ σύζυγός μου ἔπασχεν ἐκ κοιλιακοῦ τύφου.

Διαφορὰ ἀπάντατος, ὁ κ. Χρόνης ἐπιστήθη, τὸν ἀπεμάκρυνε τῆς κλινῆς μου καὶ προσέλαβον τὸν κ. Βελέντζαν ὡς θεράποντα ἱατρὸν. Μετ' ὀλίγου ἡμέρας ἡ σύζυγός μου εὐρίσκειτο ἐκτός κινδύνου. Ἡ φυματιώσις εἶχε πλέον ἐκτοπισθῇ εἰς τὴν ἐσφαλμένην διάγνωσιν τοῦ ἱατροῦ Χρόνης, εἰς δόξαν τῆς ἱατρικῆς του ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς προσωπικῆς του ἀξιοπρεπείας, ὡς ἔμπιστος μου.

Ἀλλὰ κατ' αὐτὰς ἀνέγνωσα εἰς τὴν ἑφημερίδα «Χρυσὴν» εὐχαριστήριόν μου πρὸς τὸν κ. Χρόνην. Αὐτὸ πλέον καταντῶ ἀσχετοῦ εἶδους ἀνάτη καὶ ὕβρις πρὸς τὸν ἱατρὸν κ. Βελέντζαν.

Ὁ κ. Χρόνης, διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ὁμοιάζει τὸν λαίμαργον ἄρπαγα τῆς ἐξένης μερίδος. Θέλει νὰ οὐκομίσῃ τὴν ἱατρικὴν του ἐπιστήμην ἐπὶ τῶν βάθρων ἐξένης ἀξίας, χωρὶς καὶ νὰ ἐνθυμῆται, ὅτι οὐδέποτε ἔδωσα εἰς ἐφημερίδας καὶ εἰς αὐτὸν τὰς εὐχαριστίας μου, ἔπεισε μόνος του τὸ εὐχαριστήριον, ὅτι νομίζει πῶς θὰ εὐδοκίμησῃ καὶ θὰ δύνηται νὰ ἐκπαιδεύῃ ἡ ἱατρικὴ μειονεκτικὴ προσωπικότης εἰς τοὺς τοιαύτους μὲ τὰ εὐχαριστήρια τῶν πελατῶν του, οἵτινες πλέον ἐννόησαν τὸν ἐπιστήμονα.

Δημοσίως δηλώσω ὅτι τὸ δημοσίως δὲν εὐχαριστήριον ἦτο πλαστὸν. Ἦτο μία πλαστογραφία τῆς ὑπογραφῆς μου. Ἦτο μία κινδύβουλος προστάθεια τοῦ μικροῦ ἱατροῦ Χρόνης νὰ διασφῇ τὴν ἐπιστημονικὴν μορφωσὶν καὶ ἀρετὴν ἐκπαιδεύσῃ τὸν συνάδελφόν ἱατρὸν κ. Θεόδωρον Βελέντζαν.

Ἐξ οὗτου πρὸς οἰκογενειαρχὴν βλαπτικὴν ἱατρὸν, περιορίζω τὴν ἀγανάκτησίν μου εἰς τὰς γραμματισταίας ἀποφύγων τὰς συνεπείας τῆς ἀμαρτανίας καὶ θάβω τὸν ἱατρὸν Χρόνην εἰς τὸ ἔδωλόν τῆς κακῆς Γνώμης. Τὸν ἱατρὸν κ. Βελέντζαν αἰώνως θαυμάζω καὶ θαυμάζω, διότι

ΑΘΗΝΑΙ 10 ΦΒ.

—Μετὰ ὅλας τὰς κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ π. λ. κ. π. ἐκδοτοῦ τῆς Χώρας, συμφωνίας μεταξὺ τοῦ π. λ. κ. π. ἐκδοτοῦ τῆς Χώρας, κατὰ τὸν Κονδύλη, οἱ βενεζελικοὶ συνθησικάντες εἰς ἐκδοτὴ διακυβέρνησιν τοῦ τόπου δὲν ἐννοοῦν νὰ κακοποιήσιν ὑποχώρησιν, καὶ κάθε τόσο διμαρτυροῦν μὲν καὶ μὴ ὄντος ζητήματα διαιρέσεως.

Διεβιβάσθη ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν ἐν Παραμυθίᾳ Ἑλληνα Προξένον τὸ σχετικὸν μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἐλληνικῶν σχολείων τῆς ἐλληνικῆς Μετοπόλεως τῆς Βουλίας ἑπεὶ πρὸς ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Διαικτὸν Δικαστήριον τῆς Χώρας, εἰς ὃ θὰ παραστήται ὑποπροσώπων καὶ ὁ ἐν λόγῳ πρεσβευτὴς. Ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἀπόφασίς τοῦ Δικαστηρίου τῆς Χώρας, ἡ ὁποία θὰ ἐκδοθῇ περὶ τὰ τέλη Μαρτίου θὰ εἶναι εὐνοϊκὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

—Πρὸ ἡχθίστων εἰς ταγματάρχαι οἱ ἐν Ἀθήναις ὑπηρετοῦντες ἑπεμπεύονται λοχαγοί: Γεώργιος Θεοδωρίδης, καὶ Πέτρος Ζήκας, καὶ εἰς λοχαγοὺς οἱ ὑπολοχαγοὶ Μιχαὴλ Μάντζιος καὶ Ὀδυσσεὺς Φλώρος.

αὐτὸς καὶ μόνον ἔσασεν τὴν σύζυγόν μου, μὴ καταδεχθεὶς νὰ λάβῃ οὐδεμίαν χρηματικὴν ἀνταμοιβήν, λυπηθεὶς τὴν φτώχειαν μου καὶ τὰς ἀνάγκας μου. Αὐτὰ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν Χαράλαμπος Σπανός Παραμυθία 5—2—35

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίξεις

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Σταυρός Ἀλεξίου καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ χωρίον τοῦ Κάτω Ζαίλογγον τῆς Παραμυθίας.

Ἐπανόρθωσης ἐπανορθώσεως

Ἀμαρτίες ἔχει αὐτὸ τὸ κορίτσι, ἡ Δις Ἀριστ. Χριστὶν, ἱατροῦ δὲν λέγεται Ἀναστασία, ἀλλὰ Σοφία, ὅτι νομίζει κατὰ τὴν δ. ι. α. περὶ αὐτῆς λάθη γίνονται ἐπὶ τῆς γὰ νὰ γίνεταί πλείτερος λόγος γι' αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ τὰ δύο τὰ δνόματα λαμβάνει. Τὸ ἕνα συμβολίζει τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γένους καὶ τὸ ἄλλο τὴν ἐλληνικὴν Σοφίαν. Σοφία, λοιπόν, ἡ Δις Χριστὶν! Σοφία!

Κι' ἄλλη ἐπανόρθωσις!

Ἡ ἀποκλήσασα τὸ δ. ν. ἀγοράκι Κα' Ἐλένη δὲν λέγεται Παπαδοπούλου ἀλλὰ Ἀναγνωστοπούλου.

Σύλλογοι

—Γενομένων ἀρχαιοφιλῶν τῆς ἐν Παραμυθίᾳ Ἀδελφότητος Κοινοβουλίου, ἐξελέγη τὸ διὰ τὸ τοῦτον ἑὸς Διοικητικὸν Συμβούλιον ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Γ. Βέλλης, Ἀντιπρόεδρος Θεόδ. Ντεσσός, Γραμματεὺς Πατρ. Σανθῆς, Ταμίας Κ. Κοσμίδης.

Σύμβουλοι: Δημ. Ζώτος, Γ. Λέντιος καὶ Ἀλῆς Κολομπουνῆς.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου Παμβώτιδος διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς ἀπαιδοτικὴν δημοπρασίαν ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τὴν 16 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ ἐ. 1935, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἡ ἐξαιτὴς ἐνοικίας τοῦ δικαστηρίου τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀκτίας εἰς τὰς Λίμνας Παμβώτιδος καὶ Λαμίας καὶ ἡ μόνος

τῆς τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀλιευμένων λιχθῶν

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γῶσιν τῶν ὁρῶν ἐν τῇ Γενικῇ Διοικήσει.

Κ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Καιρὸς

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης μέχρι τῆς νυκτὸς τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν εἶχομεν βροχὴν, χθὲς δὲ καὶ σήμερον ἔρχομεν ἥλιον, μὲ δακρυάς ἐνδείξεις ὅτι εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἀνοιξιν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀφίχθησαν τὰ νέα γλυκὰ καὶ ἰσχυρὰ στα κρᾶσια τῆς Ζίτσας ὡς καὶ τοιαῖοι, οὕτω καὶ κονιακ καὶ ποιοῦνται εἰς τὴν ὁδὸν Ἀνεξαρτησίας ἀριθ. 250 εἰς τὸ Καταστήμα τῶν κ. Ἀθανασίου Παράσσου, μὲ τὰς κατωθὶ τιμὰς:

Κρασί	ἡ ὁκά	δραχ. 10
Τσίπουρο Α'	ποιότητος	» 36
Τσίπουρο Β'	»	» 34
Ὀῖο Πατρών	»	» 44
Κονιάκ	»	» 52

ΙΑΤΡΟΣ ΚΩΝ. ΒΑΚΟΛΛΑΣ

Παθολόγος — Παιδίατρος

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

αἱματος—οὐρῶν—πνεύμων κ. λ. π.

Ἐναντι τοῦ Ταμείου Δωδώνης

ΛΤΣΑ Ι. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ

Χειρουργός — Ὀδοντίατρος

Πτυχιοδόχος ἑθν. Πανεπιστημίου

Ὅδὸς Ἀνεξαρτησίας 119

Ἰωάννινα

ΓΕΩΡΓΙΑ Θ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἐπιστήμων Μαία

Ἄριστ. Διπλωματούχος

Ὅδὸς 21 Φεβρουαρίου 35—ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ

Ἰατρός — Παθολόγος

Μαιευτὴς — Γυναικολόγος

ἐν Παραμυθίᾳ